

Metody Numeryczne – Projekt 3

Układy równań liniowych – metoda Gaussa-Seidela

Problem:

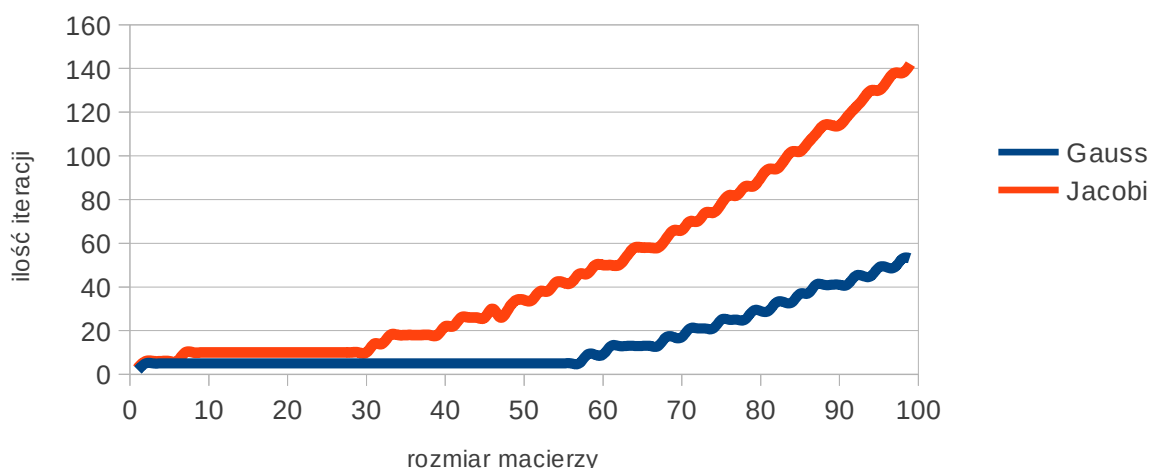
Porównać metodę Gaussa-Seidela oraz dowolną inną metodę iteracyjną, rozwiązujące układy równań liniowych postaci $Ax = b$. Z badać zależność liczby iteracji od odległości wektora początkowego od rozwiązania dokładnego oraz zależność liczby iteracji od dokładności obliczeń. Jako alternatywną metodę iteracyjną dla Gaussa-Seidela wybrałem metodę Jacobiego.

Testy:

Metody testowałem na 10 000 losowo wygenerowanych macierzach przekątniowo dominujących o rozmiarach od 1 na 1 do 100 na 100. Warunkiem zakończenia obliczeń było albo osiągnięcie z góry ustalonej precyzji wyniku, w moim przypadku to było 0.0001 lub 10^{-16} , lub osiągnięcie narzuconego limitu iteracji. Jako precyzję wyniku brałem bezwzględną wartość z różnicy dwóch ostatnich iteracji: jeśli zmiana była mniejsza niż narzucona dokładność, uznawałem taki wynik za wystarczająco precyzyjny. Natomiast jeśli metoda osiągnęłaby narzucony limit iteracji, bezwzględnie przerwałem dalsze obliczenia. Dla limitu = 1000 iteracji nigdy nie osiągnąłem tego limitu.

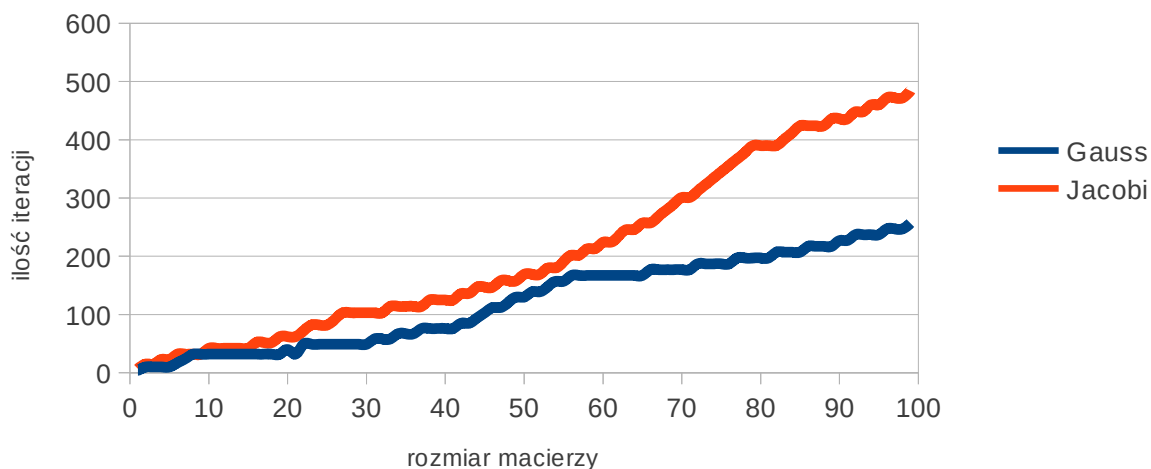
Porównanie ilości iteracji

Dokładność: 10^{-4}

Porównanie ilości iteracji

Dokładność: 10^{-16}

Obserwacja:

Wraz ze wzrostem dokładności zwiększa się ilość potrzebnych iteracji w obydwu metodach, co jest logiczne. Jednakże metoda Gaussa-Seidela potrzebuje zdecydowanie mniej, aby osiągnąć zadaną precyzję. Dla macierzy 100 na 100, przy dokładności 10^{-16} metoda Jacobiego wypada aż 2 razy gorzej od metody Gaussa-Seidela. Zależność odległości wektora początkowego od wzorcowego rozwiązania jest dostrzegalna. Im bliżej prawidłowego wyniku wybierzemy wektor początkowy, tym mniej iteracji będzie musiał wykonać algorytm.

Odległość wektora początkowego	0	500	1000
Metoda Gauss-Seidela	53,6	54,6	54,6
Metoda Jacobiego	115,9	119,9	119,9

Wnioski:

Ilość iteracji wykonywanych przez metodę Gaussa-Seidela jest mniejsza niż ilość dla metody Jacobiego. Do tego wraz z wzrostem rozmiaru macierzy różnica ta powiększa się coraz szybciej, sprawiając, że metoda Gaussa-Seidela jest bez wątpienia lepszym sposobem na znajdowanie rozwiązań macierzy. Nie bez znaczenia jest także odległość wektora początkowego od prawidłowego wyniku – odpowiednio go dobierając jesteśmy w stanie zmniejszyć ilość potrzebnych iteracji, jednak nawet gdybyśmy dokonali takiej optymalizacji na metodzie Jacobiego, metoda Gaussa-Seidela ciągle miałaby niemal dwa razy mniej wymaganych iteracji. Zauważalny jest wzrost ilości iteracji przy zwiększaniu dokładności wyniku. Przyrost ilości iteracji jest wolniejszy dla metody Gaussa-Seidela niż dla metody Jacobiego.